

Протокол

№

гр. София, 23.06.2020 г.

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 64
състав**, в публично заседание на 23.06.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калинка Илиева

при участието на секретаря Милена Чунчева, като разглежда дело номер **3660** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

След спазване на разпоредбите на чл. 142, ал. 1 ГПК на именното повикване в 11:12 ч. се явиха:

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ – Н. Д. Т. – редовно призован, явява се лично.

ОТВЕТНИКЪТ – СТОЛИЧНА ДИРЕКЦИЯ НА ВЪТРЕШНИТЕ РАБОТИ – редовно призован, не се представлява.

СГП – редовно призована, не се представлява.

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ /лично/ - Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ намира, че не са налице процесуални пречки за даване ход на делото, поради което

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО.

ДОКЛАДВА молба представена на 08.06.2020 г. от жалбоподателя.

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ /лично/ – Поддържам жалбата. Няма да соча нови доказателства и нямам доказателствени искания.

По доказателствата, СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА представената молба от жалбоподателя.

В залата се въведе допуснатия свидетел.

СЪДЪТ ПРИСТЪПВА към разпит на свидетеля.

СНЕМА самоличността на свидетеля:

Т. Х. Т. – неосъждан, без дела и родство със страните.

ПРЕДУПРЕДЕН за наказателната отговорност по реда на чл. 290 от НК.

СВИДЕТЕЛЯТ обеща да говори истината.

СВИДЕТЕЛЯТ Т. – Работя като полицаи в Отдел „Специализирани полицейски сили за опазване и възстановяване на обществения ред“ при СДВР. Дойдох на дело, което не мога да си спомня. Не мога да си спомня точно за какво. Не помня ищеца. В края на март 2020 г., да бях на работа.

На свидетеля се предяви разпореждането от 20.03.2020 година, което се оспорва по делото.

СВИДЕТЕЛЯТ Т. на въпроси на съда – Аз съм го писал. Спомних си случая. Бяхме изпратени с колегата ми на [улица]и [улица]да следим да не седат хора по пейките и да не се събират на групи. Предупреждавахме ги да спазват противоепидемичните мерки. Обикаляхме непрекъснато булеварда напред-назад. Колегата ми среща жалбоподателя, който се разхождаше без маска и го попита къде отива. Казахме му, че има въведени противоепидемични мерки, хората да носят лични предпазни средства. Същият заяви, че това не го интересува и ни каза, че е юрист. Доведохме го до автомобила, където ни беше документацията и му съставихме този протокол.

СВИДЕТЕЛЯТ на въпрос на жалбоподателя /лично/ – Доколкото си спомням в заповед № РД-143 от 20.03.2020 г. пише хората да носят „лични предпазни средства“. Всички хора ги спирахме, предупреждавахме и оказвахме сто процента съдействие. Нямам спомен дали сме задали въпроса - защо не си стоиш вкъщи. Попитахме, къде отива жалбоподателя. По време на съставяне на акта не сме казвали, че жалбоподателят няма право да ходи по улиците. Няколко пъти в поделението ни е четена заповедта, разписал съм се, че съм запознат с нея.

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ /лично/ - Нямам повече въпроси. Нямам други доказателствени искания.

СЪДЪТ освободи свидетеля от залата.

СЪДЪТ счита делото за изяснено от фактическа страна, поради което

ОПРЕДЕЛИ:
ДАВА ХОД НА УСТНИТЕ СЪСТЕЗАНИЯ.

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ /лично/ - Моля да уважите жалбата по съображения изложени в същата. Видно от свидетелските показания стана ясно, че свидетелят, както и неговите колеги въобще не са наясно със съдържанието на заповед № РД -143/20.03.2020 година. В тази заповед не се забранява излизането без маски. Не се изисква носенето на никакви маски и предпазни средства. Това беше въведено много по-късно с друга заповед на министъра на здравеопазването. Свидателят каза, че не си спомня, но действителната причина да ме спрат на улицата бе, че имаше масирана кампания на държавата - да не се излиза от жилищата и да се стои вкъщи, но нямаше правно основание те да ограничават движението на хората. Правните основания за съставяне на разпореждане са осакатени. Има препращане към друг нормативен акт, без да се посочва кой. В практиката на ВАС има много решения, които се постановяват, че трябва има пълно изписване на правните и фактически основания. В разпореждането няма никакви фактически основания. Считаю, че са нарушени формата и реквизитите на съставяне на административния акт. По специално, на разпоредбата на чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК. Считаю, че са прекалено неясни и абстрактни писмените разпореждания към мен. Те са да спазваме законовите разпоредби в РБ, но кои точно законови разпоредби не става ясно. Също и за второто разпореждане - указание да се спазва заповед № РД -143 от 20.03.2020 г., но кои точно разпоредби на въпросната заповед. Както и няма никакви материали, от които да е видно, че същата заповед ми е прочетена и разяснена. Считаю като юрист, все пак са ме учили шест години, че това е форма на полицейска репресия. Самото разпореждане не засяга в голяма степен мои права, но при отменяне на същата, изпълнителна власт по специално - полицията в частност СДВР, ще бъде принудена да спазва правата на гражданите и закона.

СЪДЪТ ОБЯВИ, ЧЕ ЩЕ СЕ ПРОИЗНЕСЕ С РЕШЕНИЕ В СРОК.

Протоколът е изготвен в съдебно заседание, което приключи в 11:29 часа.

СЪДИЯ:

СЕКРЕТАР: